

Programadors:
Venanci Bonet
Marcel Banús
Jom Pàmies

**Al final de la sessió
fem un breu debat
sobre la pel·lícula
a la cafeteria.
i T'hi esperem!**

Disseny
i compaginació:
Jom Pàmies
(ZONA 977317042)

19 de febrer de 2016

Teatre Bartrina

Divendres · 21:00

Loreak
Flors

Euskadi, 2014

VO èuscara (subtitulada) i castellana Durada: 99 min

Direcció: Jon Garaño i Jose Mari Goenaga.

Guió: Jon Garaño, Jose Mari Goenaga i Aitor Arregi.

Producció: Xabier Berzosa, Iñigo Obeso i Iñaki Gómez.

Gènere: Drama.

Fotografia: Javi Aguirre Erauso.

Muntatge: Raúl López.

Música: Pascal Gaigne.

Disseny de producció: Mikel Serrano.

Vestuari: Saïoa Lara.

Interpretació: Nagore Aranburu (Ane), Itziar Ituño (Lourdes), Itziar Aizpuru (Tere), Josean Bengoetxea (Beñat), Egoitz Lasa (Ander), Ane Gabarain (Jaione), José Ramón Sorroiz (Txema), Jox Berasategi (Jexus).

Jon Garaño i José Mari Goenaga
Directors

Cauen les flors damunt dels vius i dels morts

La idea va sorgir una mica de la imatge de les flors a la carretera. Vas conduint i de sobte te les trobes. Sempre penses en el drama que hi ha al darrere. També sembla enigmàtic. ¿Qui posa les flors? ¿Quina relació tenia amb el mort o amb les morts? (José Maria Goenaga i Jon Garaño, directors de Loreak)

Vivint una relació distanciada amb el seu marit i sentint que es fa gran, una dona rep un ram de flors sense remitent setmana rere setmana. Aquest és el fil argumental inicial de Loreak, pel·lícula presentada al festival de Sant Sebastià.

Encara que els directors José Maria Goenaga i Jon Garaño reconeguin que hi van pensar, no és tracta de cap il·lustració cinematogràfica d'«Un ramito de violetas», aquell poema de Camilo José Cela que, cantat per Cecilia i després pel masclista Manzanita, acaba sent una justificació del marit esquerp (que, al capdavall, li envia les flors d'amagat) i del conformisme d'una dona atrapada en el matrimoni.

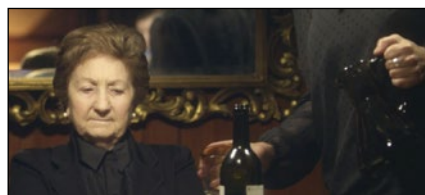
Curiosament i salvant totes les distàncies, la remesa continuada i anònima de flors també és el punt de partida d'Antes del frío invierno, en què la parella formada per Daniel Auteil i Kristin Scott Thomas experimenten una crisi arran de la intrusió d'una jove amb unes intencions amagades que acabaran descobrint-se en la resolució del relat.

El cas és que, en un ambient molt menys burgès que el

del film de Philippe Claudel i sense desenvolupar-hi una intriga criminal, les flors sense remitent també fan emergir la crisi d'un matrimoni i, d'algun manera, desestabilitzen emocionalment un personatge. Aquest és el d'una dona tímida i callada (Ane/Nagore Aranburu) que també experimenta la crisi de fer-se gran. Les flors li provoquen estranyesa, a més del desig de saber qui les envia.

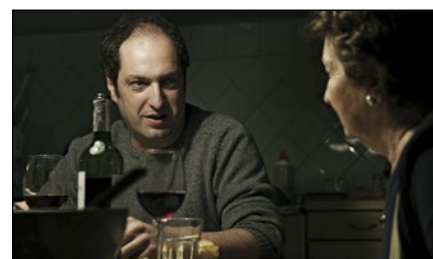
Aquest fil argumental inicial té les seves ramificacions a partir del moment en què, precisament, hi hagi altres rams amb els quals la primera destinatària es converteix en la dispositària d'unes flors en un punt de la carretera on va morir un home en un accident. Aquesta és una imatge germinal del film.

A partir d'aquí, s'introduiran dos altres personatges femenins: la dona (Lourdes/Itziar Ituño) i la mare (Tere/Itziar Aizpuru) del difunt. Dues actituds i experiències femenines: una dona jove, impulsiva i una mica enrabada, amb la ferida viva d'una pèrdua, encara que no vulgui mantenir-se forta; una dona gran dominant i aferrada a la tradició.

Sinopsi

La vida de l'Ane fa un gir quan cada setmana comença a rebre de forma anònima un ram de flors a casa. Per la seva banda, les vides de la Lourdes i la Tere també es veuen afectades per unes misterioses flors. Un desconegut deixa cada setmana un ram en memòria d'algú que va ser important en les seves vides. Aquesta és la història de tres dones, tres vides alterades per la mera presència d'unes flors. Flors que faran brollar en elles sentiments que semblaven oblidats... Però, al cap i a la fi, només són flors.

Sí, Loreak és un film de dones (això no vol dir que només sigui per a dones, òbviament) esplèndidament interpretades per tres actrius basques. Però sobretot és un film sobre la pèrdua, l'absència, el dol. Un film discret que, sabent-se fràgil, va colpit de manera silenciosa, però constant.

Provinent del documental, però havent abordat prèviament la ficció amb 80 egunean (una delicada aproximació a un amor entre dones a la maduresa) i Lucio, José Mari Goenaga i Jon Garaño es mostren com uns cineastes sensibles, subtils i estranyament inquietants. A més, Loreak és una pel·lícula parlada en èuscar dins aquest ressorgiment del cinema basc.

Imma Merino

BLOG DEL CINEMA TRUFFAUT, 31 d'octubre de 2014

propera sessió

26 de febrer de 2016 a les 21:00

Bernie (Bernie). Director: Richard Linklater. EUA. 2011. VOS. 99 min.